

Ressurs- og kompetansesenter for sikkerhet og beredskap i nordområdet

Porsangermodellen

Bedriftskompetanse 23.12.09

Innholdsfortegnelse

Ressurs- og kompetansesenter for sikkerhet og beredskap i nordområdet.....	1
<u>1 Innledning.....</u>	<u>3</u>
<u>1.1 Bakgrunn.....</u>	<u>3</u>
<u>2 Sårbarhet i nord.....</u>	<u>3</u>
<u>3 Innhold og funksjon for redningsadministrasjonen i Porsanger.....</u>	<u>7</u>
<u>3.1 Funksjon og oppgaver.....</u>	<u>7</u>
<u>3.2 Koordinering av offentlige oppgaver.....</u>	<u>8</u>
<u>3.3 Kommersielle tilbud</u>	<u>8</u>
<u>3.4 Arbeid mot Russland.....</u>	<u>9</u>
<u>4 Organisering</u>	<u>9</u>
<u>4.1 Bemanning.....</u>	<u>9</u>
<u>4.2 Formell organisering av senteret.....</u>	<u>9</u>
<u>4.3 Stiftelsen ressurs- og kompetansesenter for sikkerhet og beredskap i nordområdene</u>	<u>10</u>
<u>5 Finansieringsmodell.....</u>	<u>11</u>
<u>6 Videre prosess.....</u>	<u>11</u>
<u>6.1 Videre arbeid.....</u>	<u>11</u>

1 Innledning

1.1 Bakgrunn

Fiskeri og landbruk har de siste tiår fått stadig mindre betydning for befolkningsstrukturen. Rett etter krigen jobbet nesten 50 % av befolkningen i Finnmark med fiskeri eller jordbruk, ved utgangen av 2007 var andelen sunket til 6,8 % av befolkningen. Utnyttelse og utvinning av andre naturressurser vil i større grad ta over og styre bosetningsmønsteret i framtiden. Olje, gass, vindkraft, vannkraft, mineralutvinning overtar og overgår den økonomiske betydningen som fiskeriene har hatt. Mange tunge økonomiske krefter, både nasjonale og internasjonale har kastet øynene på nordområdene. Vi vil se store ringvirkninger i Finnmark – noe Melkøya er et eksempel på. Hvis noe av verdiene skal komme landsdelens beboere til gode, så kreves det en solid og målrettet egeninnsats fra landsdelen selv i samarbeid med sentrale myndigheter.

Nordområdene blir stadig mer sentral i mange sammenhenger spesielt innen utvinning av energi og andre naturressurser eller ved transport gjennom isfrie hav, turisme og i forskningsøyemed. Alt dette bidrar til mer aktivitet i Norges havområder i nord og dermed også større risiko for ulykker knyttet til økende antall personer som oppholder seg i havområdet.

Ved ulykker av en viss størrelse handler akuttberedskap om langt mer enn medisinske kapasiteter knyttet til sykehusene i fylket. Porsangers strategiske beliggenhet med en stor flyplass og kort reisetid til hele hav- og landområdet fra Russland til Troms gjør at det gir store gevinster i å ruste opp miljøet rundt 330-skvadronen. Vi vil da komme i en posisjon der flere oppgaver er samlet, som igjen vil gjøre at en vil kunne håndtere større hendelser i våre nordlige havområder på en mer effektiv måte enn i dag.

Kompetansemiljø for operativt sikkerhet og beredskapsarbeid finnes på Banak gjennom miljøet rundt 330 skvadron og mannskapene på redningshelikoptrene. I tillegg er Heimevernet en betydelig ressurs med base i Porsanger og personell spredt over hele fylket. Dette arbeidet bør også gjøres i nært samarbeid med kommunene i regionen og Helse Nord RHF og Helse Finnmark HF.

2 Sårbarhet i nord

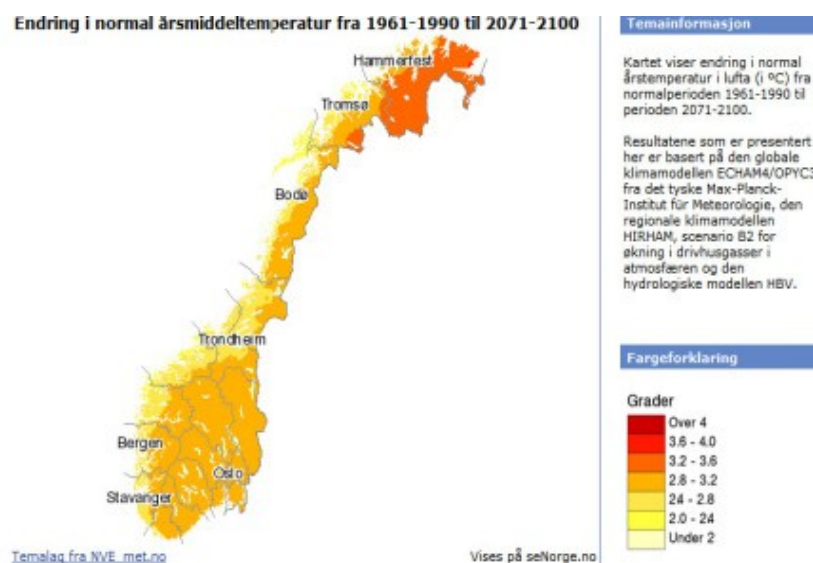
Direktoratet for sivil sikkerhet og beredskap (DSB) gav ut sin *Nasjonal sårbarhets og beredskapsrapport (NSBR) 2009*, hvor fordypningsemnet er *risiko og beredskap i nordområdene*. I desember 2008 kom videre Fylkesmannen i Finnmark med sin ROS-analyse (risiko og sårbarhetsanalyse) for Finnmark fylke. Begge disse rapportene påpeker at nordområdene er spesielle på mange måter. Fylkesmannen konkluderer med at Finnmark er et trygt fylke å bo i. "Men også våre innbyggere og samfunn opplever økte utfordringer i forhold til at samfunnet blir stadig mer sårbart" heter det i analysen. Og utfordringene kan i korte trekk oppsummeres som følger:

- Klimaendringene gir mer ekstreme vær- og naturforhold.
- Økt industriell aktivitet både på land og til havs gir økt risiko for uønskede hendelser.
- Økt skipstrafikk langs kysten, herunder oljetransport fra Russland.

- Skipstrafikk via polhavet gjennom Nordøstpassasjen.
- Mer turisme i landsdelen og på havet.
- Liten befolkning og lav folketetthet. I tillegg er bosetning i de små kystsamfunnene truet. Fraflytning svekker beredskapen langs kysten.
- Begrenset tilgang på materielle ressurser ved en hendelse.
- Forsvarets tilstedeværelse med materiell og personell er redusert.
- Kystvakta sine kapasiteter må styrkes.
- Orion-flyene har ikke lengre beredskap.
- Kapasiteter med legeskyssebåter er redusert.
- Redningsselskapet har måtte kutte i sin stasjoneringsplan i Finnmark.
- Redningshelikoptrene blir stadig eldre, og kjøp av nye helikoptre drøyer lengre ut i tid enn antatt.

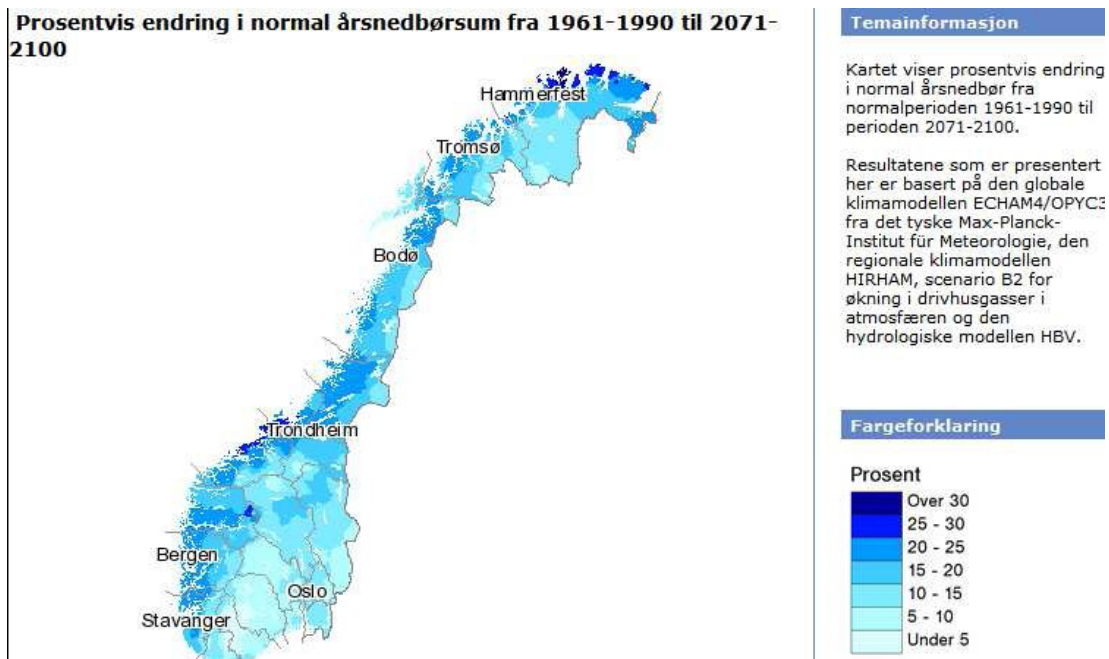
Som en følge av varmere vær vil det være sannsynlig at Nordøstpassasjen (Strekningen mellom Rotterdam og Yokohama: 6.500 nautiske mil) vil ta andeler framfor Suez-ruten (strekningen mellom Rotterdam og Yokohama: 11.200 nautiske mil). Dette gjør at sjansen for større ulykker vil øke utenfor kysten av Finnmark.

Videre regner en med at en i store deler av Finnmark vil få en økning i temperaturen på opp mot 4 grader noe som er den største økningen i hele Norge.

Figur 1: Temperatur

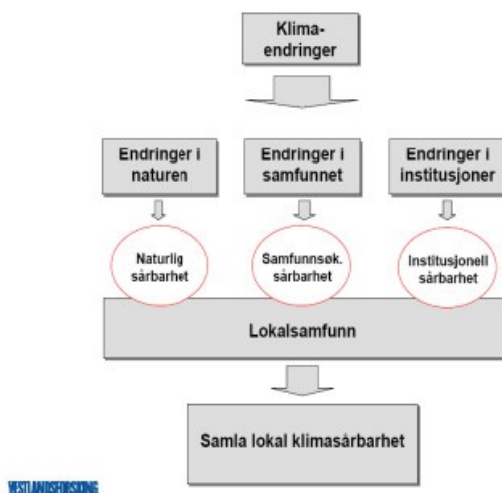
Når det gjelder nedbør vil endringene være størst i de kystnære områdene lengst nord i Finnmark. På innlandet antas økningene til å bli noe mindre.

Figur 2: Nedbør

Med hensyn til vind er dataene som er presentert i Fylkes-ROS for Finnmark noe mer usikre, men det forventes en viss økning i dager med over 15 m/s.

Vi vet lite om hva dette vil bety for Finnmark utenom at vi kan forvente oss endringer i klima som igjen skaper endringer i naturen, samfunnet og derigjennom endrede utfordringer til de institusjoner som skal sikre vår trygghet.

Figur 3: VF-rapport 4/06. Regional klimasårbarhetsanalyse for Nord-Norge. Norsk oppfølging av Arctic Climate impact Assessment (NorACIA)

Figur 3 illustrerer dermed den overliggende årsaken til at det bør bygges opp bedre infrastruktur knyttet til økt sårbarhet for Finnmark. Med endret klima vil også samfunnet endre seg både gjennom at trafikken øker og ved at været blir mer ustabil. Dette fører til at

dagens infrastruktur blir satt på større prøver enn tidligere samtidig som at endrede klima- og samfunnsforhold gjør at ny infrastruktur blir påkrevd.

Fylkes-ROS for Finnmark påpeker også at vi så langt ikke har hatt store ulykker med masseskade i Finnmark. Videre påpekes det at dersom uhellet imidlertid skulle være ute *"har Finnmark begrensede ressurser, og må støtte seg på ressurser utenfra. Redningsarbeid i Finnmark kan være svært utfordrende, særlig dersom hendelsen skulle finne sted på vinteren med kulde og mangel på dagslys. En ulykke med masseskade vil ikke bare utfordre redningsmannskaper og sykehusene, men også kommunene. Det er derfor viktig med fokus på den helsemessige og sosiale beredskapen i kommunene. Samordning mellom etater som skal håndtere en hendelse er et kritisk punkt i håndteringen av en hendelse; mange etater er involvert, men planverk, rutiner og oppgavefordelinger er ikke godt nok kjent mellom aktørene, noe som kan få konsekvenser for håndteringen av krisen"* (Fylkes-ROS for Finnmark, 2008:16).

Dette tilsier at det vil være behov for å bygge opp følgende funksjoner i Finnmark:

- Opplæring tilpasset de særlige utfordringene som knytter seg til forhold i nord
- Gjennomføring av analyser knyttet til sårbarhet i Finnmark
- Utarbeidelse av tilpassede logistikk-løsninger for effektiv ut- og inntransport i ulykkes- og andre krisesituasjoner
- Bedret samarbeid med russiske aktører i forbindelse med større ulykker

Flere institusjoner har påpekt mange av disse forholdene fra før, men det bør imidlertid være på sin plass at man nå fokuserer på å bygge opp kompetanse i Finnmark for bruk i fylket og havområdene utenfor. Det vil være gjennom nærhet til utfordringene man også har de beste forutsetningene for å få et eierforhold til utfordringene og dermed kunne være i stand til å finne gode løsninger.

En slik satsing vil imidlertid både kreve tilgang på relevant kompetanse og god infrastruktur samt økonomiske ressurser.

Gjennom den store øvelsen Barents Rescue i 2005 ble det synliggjort en del utfordringer. Fylkes-ROS for Finnmark sammenfattet utfordringene slik: *"Erfaringene er at roller, samhandling, funksjonalitet og kapasitet ikke er godt nok kjent av alle involverte. Videre er sårbarhets-, ressurs- og kapasitetsutfordringene i Nordområdene krevende, og fordrer utstrakt og systematisert sivilt-militært samarbeid både nasjonalt og internasjonalt"*.

I Finnmark er den eksisterende kompetansen i dag noe fragmentert. Fylkesmannens beredskapsavdeling har et overordnet ansvar samtidig som både politidistriktene og Helse Finnmark har klare ansvarsforhold i krisesituasjoner. Verken Kirkenes eller Hammerfest sykehus er videre dimensjonert for å ta i mot eller håndtere situasjoner med mange skadede og nødstedte. Banak har i dag den største lufthavnen i Finnmark. Videre har 330-skvadronen stor erfaring i redningsoperasjoner i hele Barentshavet samtidig som en stor del av deres oppgaver også er knyttet opp til behov på land.

Porsanger har videre en beliggenhet midt i Finnmark som gjør at avstandene er relativt korte til hele fylket og til havområdet fra Russland til Tromsø.

3 Innhold og funksjon for redningsadministrasjonen i Porsanger

3.1 Funksjon og oppgaver

Oppgavene til en Redningsadministrasjon (eller ressurs- og kompetansesenter som det også blir omtalt som) vil være å tilrettelegge, oppdatere, vedlikeholde og utvikle prosedyrer, planverk, kunnskaper, samarbeid osv. Herunder vil det være viktig å koordinere og kvalitetssikre beredskapsplanene til kommunene og til de forskjellige virksomhetene i landsdelen.

Følgende elementer skal legges inn i en redningsadministrasjonsenhet i Porsanger:

- **Opplæring av personell til både rednings- og forebyggende arbeid**
Porsanger og Halkvarre er egnede områder å kjøre feltøvelser av forskjellige typer. Videre bør det være et mål at kompetansesenteret også skal være et samlingspunkt og senter for møter, konferanser, kurs og øvelser for sikkerhet og beredskap i nordområdene.
- **Salg av tjenester innen risiko- og sårbarhetsanalyser, særlig rettet mot petroleumssektoren**
Markedet skal være de virksomheter som har aktivitet ute i naturen, på land eller på havet og som har behov for å ha beredskaps- og kriseplaner. Eksempler er olje- og gassvirksomhet, anleggsarbeid, tunnel- og vegarbeid, gruvevirksomhet, vindmølleparker, kraftprodusenter, turisme, havnearbeid etc. Ved oppstart må en egen forretningsplan lages med basis i den kompetansen senteret får.
- **Administrasjon og logistikk knyttet til større ulykker i Barentshavet, særlig med hensyn til naturlig bruk av Banak flyplass som har mulighet til å håndtere svært store fly**
Flyplassen og tilstøtende fasiliteter med kjøkken, kaserner, hangarer osv kan stilles i beredskap for bruk i forbindelse med ulykker og katastrofer. I tillegg har GP mye tilgjengelig kapasitet.
- **Være en koordinerende enhet for formidling av førstelinje helsetilbud**
Senteret bør i størst mulig grad integreres med et regionalt helsehus i Porsanger. Et slikt helsehus vil både kunne utfylle ressurscenteret faglig og avlaste det ressursmessig.
Ved større ulykker som involverer mange syke og sårede vil det videre være nødvendig å etablere en logistikk hvor bruk av fly og helikopter er viktige resurser. En samleplass på Banak og en luftbro til sykehus i nord og lenger sør i landet, og eventuelt til sykehus i andre nordiske land, kan forberedes ved et slikt senter. Et eget mål vil også være å etablere et medisinsk akuttmottak ved senteret i samarbeid med helsehuset som også kan forsterkes med helsepersonell fløyet inn fra andre sykehus i en krisesituasjon.
- **Samarbeidsprosjekter mot Russland**
Da 330-skvadronen er eid av Forsvaret er det militære rammebetingelser som gjelder. På denne bakgrunn må det etableres en sivil organisasjon som har formelle oppgaver knyttet til redningstjenesten. En slik enhet vil lettere kunne arbeide over grensen mot Russland med både erfaringsoverføring og bistand gjennom andre kanaler.

Noen av disse aktivitetene er kommersielle, mens andre er offentlige oppgaver. I en videre foredling av prosjektet bør det tas et veivalg i forhold til hva man ønsker konkret å fokusere på i fase 1.

3.2 Koordinering av offentlige oppgaver

Redningstjenesten gjennomgår nå en ny evaluering da redningshelikoptrene står overfor utskifting. Forsvaret eier helikoptrene, men de administreres av Justisdepartementet. På grunn av at det arbeides med nye strukturer vil det kunne være av avgjørende betydning at Porsanger nå arbeider for å sikre at dagens oppgaver i kommunen bevares og utvikles.

Når det gjelder operative oppgaver knyttet til det å administrere redningsaktivitet er det i dag en ansvarsfordeling mellom hovedredningsentralen for Nord-Norge i Bodø, Vest-Finnmark politidistrikt og Øst-Finnmark politidistrikt. Dette ressurs- og kompetansesenteret skal ikke ha noen oppgaver der det rokkes ved den formelle ansvarsfordelingen knyttet til redningsoperasjoner. Imidlertid er det et faktum at Lakselv ligger midt i Finnmark fylke og at Banak flyplass (som har den lengste rullebanen i Finnmark) med tilstøtende fasiliteter ligger på denne strategiske gode plasseringen er et fortrinn som hele konseptet bygger på. Både HRS i Bodø, og politimestrene i Vest- og Øst-Finnmark vil ha disse ressursene å spille på uten at det rører ved deres formelle rolle og ansvar.

I dag ligger en formell avtale mellom brannvesenet i Porsanger og 330-skvadronen om utgiftsdekning dersom mannskaper fra det kommunale brannvesenet blir med 330 på oppdrag. Denne avtalen må gjennom arbeidet utvides slik at den kan være fundamentet for etableringen av et redningsteam som kan rykke ut i forbindelse med brann, røykdykking, kjemikaliedykk, redningsdykking i tillegg til trafikkulykker og RITS (redningsinnsats til sjøs). Det vil da være et rescue team som rykker ut med Sea King til hele ansvarsområdet, inkludert brann på fartøyer og installasjoner.

For å lykkes med å etablere en kvalitetssikret god opplæringsfunksjon vil det kunne være mye å hente ved å se synergier med den oppbyggingen Heimevernet nå gjennomfører i Porsanger.

Justisdepartementet hadde ikke noen oppfatning av oppgaver knyttet til å være en koordinerende enhet for formidling av førstelinje helsetilbud. Man ser imidlertid ikke bort fra at dersom man kommer med et helhetlig tilbud til redningstjenesten som er utfyllende i forhold til det eksisterende tilbudet, så vil dette kunne bli vurdert. I så fall bør dette helhetlige tilbudet både presenteres administrativt og for de politiske myndighetene da dette i siste instans vil knytte seg opp til de prioriteringer sentrale myndigheter vil gjøre.

3.3 Kommersielle tilbud

De kommersielle tilbudene som har vært diskutert er opplæringsvirksomhet og konsulenttjenester innen risiko- og sårbarhetsanalyser. Her er man nødt til å konkurrere i et fungerende marked. I Rogaland finnes det flere aktører som gjør slike sårbarhetsanalyser for petroleumsnæringen. Dette er i stor grad nasjonale aktører som i dag samarbeider med alle de store oljeselskapene som har sine hovedkontorer i Stavanger-regionen. Etter at Snøhvit ble etablert har man sett at kompetanse, kapasitet og relasjoner som har vært mellom den etablerte leverandørindustrien og oljeselskapene har skapt utfordringer for bedrifter i Finnmark. Ofte har det vært nødvendig å gå gjennom aktører i Stavanger for å få oppdrag.

Lokalkunnskaper om landsdelen og Nordområdene er imidlertid svært avgjørende for å kunne lage troverdige beredskapsplaner samt å tilby riktig opplæring.

Når det gjelder opplæring vil man en kunne få til gode synergier, ved at en går i samarbeid med opplæringssettene til fiskeflåten.

Det kan også være riktig å gå i samarbeid med andre næringer. Et eksempel er kraftbransjen om står ovenfor store utbygginger i Finnmark. Reindriftsnæringen er en annen mulig samarbeidspartner, som står ovenfor nye utfordringer dersom klimaet skulle endre seg vesentlig.

3.4 Arbeid mot Russland

Samarbeid mot Russland er et eget felt. Siden 330-skvadronen er eid av Forsvaret er det militære rammebetingelser som gjelder. Dette gjør det vanskelig for 330-skvadronen å ha prosjekter direkte med russiske aktører uten at forsvarledelsen er direkte involvert, noe som gjør at slike prosjekter blir vanskelig å håndtere.

Dersom man imidlertid etablerer en sivil organisasjon som har formelle oppgaver knyttet til redningstjenesten vil denne lettere kunne arbeide over grensen mot Russland. I dette ligger det en viss mulighet dersom man finner en organisasjonsform som tilfredsstiller de ulike hensynene. Dette bør utredes nærmere der eksempelvis Barentssekretariatet bør være en samarbeidspartner sammen med Forsvaret og Justisdepartementet. Fylkesmannen i Finnmark kan også være en mulig medspiller.

4 Organisering

4.1 Bemanning

Når det gjelder administrasjon av mulige større ulykker i Barentshavet vil dette i hovedsak skje gjennom de eksisterende strukturene. Ny, permanent aktivitet i Porsanger på basis av denne planlagte etableringen vil avhenge av hvilke oppgaver man kan få delegert til senteret og hvilken fagkompetanse som kan tilføres på bakgrunn av de kommersielle oppgavene senteret skal ha.

Det er flere organisatoriske modeller som kan brukes for å organisere arbeidet. De ulike organiseringsformene vil ha stor betydning for både ansvarsforhold og muligheter for styring.

4.2 Formell organisering av senteret

Stiftelse

I en stiftelse har eiersammensetningen ingen betydning. Den eierinnflytelse som ønskes må reguleres gjennom vedtektene. Styret har derfor stor makt. Kontrollen av stiftelsen skjer gjennom Lotteri- og Stiftelsestilsynet og er regulert i LOV 2001-06-15 nr 59: Lov om stiftelser (stiftelsesloven). Innsynsretten er liten, men dette kan reguleres gjennom vedtektene. En stiftelse er i prinsippet selveiende.

Interkommunalt foretak (IKS)

Et IKS er begrenset til deltakende kommuner der de deltakende kommunene enkeltvis har begrenset instruksjonsmyndighet. Eierforpliktelsen er stor og skal reguleres gjennom en samarbeidsavtale. Styret har makt i henhold til kommunelovens kap. 5. Innsynsretten er stor og IKS er underlagt offentlighetsloven.

Kommunalt foretak (KF)

Eierforholdet er begrenset til én kommune. Kommunestyret kan utpeke og avsette styret når det måtte ønske. Kommunen hefter for KFets finansielle situasjon. Styret har fullmakter i henhold til kommunelovens kap. 11. Et KF er også underlagt offentlighetsloven. Kommunen er eneeier.

Aksjeselskap (AS)

Et aksjeselskap kan ha mange eiere som utøver sin eierinnflytelse gjennom generalforsamling. Eierforpliktelsen er begrenset til aksjekapital, mens styret har personlig ansvar. Innsynsretten er liten og aksjelovens bestemmelser om rapportering gjelder. Det er store muligheter for partnerskap. Alle kan i prinsippet bli eiere. Minimum aksjekapital er kr 100.000.

Det er ikke noen fasit på hvilken organiseringsform som er den optimale. Før det tas endelig beslutning bør roller og oppgaver gjennomgås i detalj med impliserte aktører. Det viktigste for dette senteret bør imidlertid være å ha en styringsmodell som er robust i forhold til endringer. På bakgrunn av det er det viktig at senteret ikke er avhengig av at generalforsamlingen til enhver tid kan endre fokusområde, strategier mv. Virksomheten må ha et langsiktig fokus om man skal lykkes. Oppgavene vil videre være en kombinasjon av forvaltning, utvikling og kommersialitet.

4.3 Stiftelsen ressurs- og kompetansesenter for sikkerhet og beredskap i nordområdene

En stiftelse kan derfor være det beste alternativet. Det mest karakteristiske kjennetegn ved en stiftelse er at den er selveiende. I motsetning til sammenslutninger som selskaper og foreninger har den ikke eiere eller medlemmer. På en måte kan man si at stiftelsen eier seg selv. Det er derfor ingen personer som i kraft av sin eierandel, eller sitt medlemskap, kan ha innflytelse over stiftelsen, herunder dens midler og slik ha rett til å motta utbytte eller verdier ved en oppløsning (kilde: Jens I. Kobro, Advokatfirma Ræder DA).

Ressurs- og kompetansesenter vil være en næringsdrivende stiftelse og minimum grunnkapital vil derfor være kr 200.000. De som innbetaler denne grunnkapitalen blir senterets stiftere, noe som skiller seg fra eiere, da stiftene ikke kan utøve eiermakt.

Imidlertid vil det være viktig at stiftelsen ikke fullt og helt blir statisk da styret i en stiftelse i prinsippet kan utpeke sine egne styremedlemmer. Her blir det viktig at stifterne under utarbeidelsen av vedtektene særlig ivaretar følgende punkter:

- Foretaksidé/stiftelsens formål
- Fastsettelse av stiftelseskapital (grunnkapital)
- Antall styremedlemmer
- Hvordan styremedlemmene skal velges
- Virketiden for det enkelte styremedlem
- Om stiftelsen skal ha andre organer enn styret, hvilke organer dette er, hvordan organenes medlemmer skal velges, og hvilken myndighet og oppgaver disse skal ha

Vedtektene må både legge til rette for kontinuitet og dynamikk der stifternes interesser blir ivaretatt på en tilfredsstillende måte.

5 Finansieringsmodell

Finansieringsmodellen vil i stor grad avhenge av hvilke oppgaver som blir tillagt ressurs- og kompetansesenteret. Videre vil også organiseringsmodellen være noe førende. Dersom man velger stiftelsesmodellen må grunnkapitalen være minst på kr 200.000. Denne kapitalen kan ikke brukes i drift og det må derfor også legges inn midler til arbeidskapital mv.

Dersom man legger til grunn en basisbemanning på fire personer vil dette kreve et driftsbudsjett i størrelsesorden 4 millioner kroner pr år inkludert driftskostnader. Redningsadministrasjonen bør etableres i nær tilknytning til 330-skvadronen, men med klare skiller. Imidlertid bør det før oppstart etableres avtaler som sikrer vesentlige deler av driften. Videre bør det så langt det er mulig inngås intensjonsavtaler med både oljeselskap, bedrifter innen oljevern og kommuner om utarbeidelse av risiko- og sårbarhetsanalyser og revisjoner så langt det er mulig.

6 Videre prosess

For å etablere et godt grunnlag for en etablering må Finnmark stå bak initiativet. Politidistriktene, Helse Finnmark og Forsvaret må derfor bli invitert til å komme med faglige innspill og behovsvurderinger før prosjektet presenteres for nasjonale aktører.

Videre bør det gjøres en kartlegging av hvilke behov det er for både revidering og etablering av risiko- og sårbarhetsanalyser i nordområdene. Det bør også gjøres en analyse av kompetansenivået og behovet hos sentrale aktører i Troms og Finnmark.

Porsanger kommune må deretter gå i dialog med Utenriksdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justisdepartementet og Politidirektoratet om finansiering samt overføring av oppgaver og ansvar.

6.1 Videre arbeid

Etter hvert av trinnene vil det være en fare for at en både må gå tilbake, eventuelt legge arbeidet på is. Prosessen nedenfor er derfor en teoretisk modell, som kan følges dersom en lykkes med både eksterne og interne prosesser.

De økonomiske ressursene arbeidet totalt vi koste er noe vanskelig å anslå i detalj. Det foreslås derfor at en ved start setter av den summen som er foreslått, men også legger til grunn at det kan komme endringer.

Det er derfor av avgjørende betydning at det utpekes en prosjektansvarlig som skal følge opp alle gjøremål til (innleid) prosjektleder. Eierskapet til initiativet må også ligge godt forankret hos flere aktører i Porsanger. Eierskap må være reelt, da det antagelig vil komme til syne motkrefter i prosessen.

1. Grunnlag, finansiering/kommune

Initiativet gis tilslutning av Porsanger kommune og videre prosess finansieres av Porsanger kommune. Økonomisk ramme i første del bør ligge på om lag kr 400 000,-. Dette skal dekke (ekstern) prosjektledelse, reiser, eventuelt frikjøp mv. Prosjektansvarlig utpekes av kommunen. Porsanger kommune bør være prosjekteier.

2. Mobilisering

Initiativet presenteres formelt for følgende aktører:

- 330 skvadronen
- Heimevernet
- Kommuner i regionen
- Helse Finnmark
- Sivilforsvaret
- Beredskapssentret i Nordkapp
- Politidistriktene i Finnmark

Prosjektskissen revideres etter innspill fra disse regionale aktørene

3. Nedsettelse av styringsgruppe

Dersom sentrale regionale aktører gir sin tilslutning til initiativet etableres det en styringsgruppe bestående av representanter for

- 330 skvadronen
- Lensmannskontoret i Porsanger
- Porsanger kommune
- Beredskapssenteret i Nordkapp
- Helse Finnmark

En person fra Porsanger kommune bør være leder for styringsgruppen (og prosjektansvarlig).

Prosjektleder vil i denne fasen tre noe tilbake, da styringsgruppen i hovedsak vil få en sentral rolle med å videreføre prosessen.

En helhetlig forretningsplan må også utarbeides i denne fasen. Det må derfor løses ut ytterligere finansielle ressurser for dette arbeidet. Arbeidet bør kunne gjøres innenfor en ramme på ca kr 150 000,-

4. Presentasjon av tiltaket for sentrale myndigheter

Styringsgruppen må sammen med prosjektleder og politisk ledelse i regionen arrangere møter med sentrale aktører i Oslo for å presentere prosjektet.

Avhengig av resultatene fra prosessene i Oslo må det nå tas beslutning om videre prosess.

5. Formell etablering av prosjektet

Styringsgruppen vil i denne fasen ha følgende oppgaver:

- Fremskaffe stiftelseskapital
- Skrive utkast til vedtekter
- Stablere et interimsstyre

Prosjektleder må i denne fasen arbeide sammen med det nye styret i stiftelsen og den gamle styringsgruppen finne en god ansvarsfordeling,

